

Utdrag gjort av Värmlands Brandhistoriska Klubb i första hand angående bränder

Svensk Författningssamling

Nr 77

Lag om försäkringsavtal

given Stockholms slott den 8 april 1927.

Vi GUSTAF med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung , göra veterligt: att Vi, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

I Om försäkringsavtal i allmänhet Inledande bestämmelser

1 §

Denna lag äger tillämpning å avtal, varigenom försäkring meddelas av någon, som driver försäkringsrörelse

Om försäkringsfall, som framkallats uppsåtligen eller genom vårdslöshet

18 §

Försäkringsgivare vare fri från ansvarighet gent emot den, som uppsåtligen framkallat försäkringsfallet.

Gäller avtalet annan försäkring än livförsäkring, vare lag samma, där försäkringsfallet framkallats genom grov vårdslöshet.

II Om skadeförsäkring Om säkerhetsföreskrifter

51 §.

Åsidosättes viss i försäkringsavtalet meddelad föreskrift, vars iakttagande är ägnat att förebygga eller begränsa skada, vare försäkringsgivaren ersättningsskyldig endast om och i den mån skadan, efter vad antagas må, skulle hava träffat även om föreskriften blivit iakttagen. Framgår av omständigheterna, att underlåtenheten icke kan, läggas den till last, som haft att tillse att föreskriften iakttogs, vare den utan inverkan å försäkringsgivarens ersättningsskyldighet.

Är anledning att befara, att säkerhetsföreskrift jämväl i framtiden kommer att åsidosättas, äge försäkringsgivaren uppsäga avtalet att upphöra fjorton efter uppsägningen.

Förbehåll, att försäkringsgivaren, där meddelad föreskrift ej iakttages, skall vara fri från ersättningsskyldighet i vidare mån än förut i denna paragraf må ej av honom åberopas.

52 §

Om åtgärder till avvärijande av skada.

Då försäkringsfall inträffar eller kan befaras vara omedelbart förestående, åligger det försäkringshavaren att efter förmåga sörja för avvärijande och minskning av skadan samt att, där ersättningsskyldighet åligger tredje man, vidtaga erforderliga åtgärder för bevarande av försäkringsgivarens rätt mot denne. Föreskrift, som försäkringsgivaren i sådant avseende meddelar har försäkringshavaren att så vitt möjligt efterkomma

Åsidosätter försäkringshavaren uppsåtligen eller genom grov vårdslös vad honom sålunda åligger, och kan det antagas, att åsidosättandet länt försäkringsgivaren till men, vare denne i mån därav berättigad till skäligt avdrag å ersättningsbelopp, som eljest bort utgå, eller till fullständig befrielse från ersättningsskyldighet. Förbehåll, enligt vilket underlåtenhet som nu är sagd skulle hava inverkan i annat fall eller i vidare mån än här stadgas, må ej åberopas av försäkringsgivaren.

C Om brandförsäkring

79 §

I avtal om brandförsäkring skall med brand förstås eld, som är kommen lös. För skada genom eld, som icke är brand, är försäkringsgivaren icke ansvarig. Såsom brandskada anses alltså icke:

skada genom rök eller sot från lampa eller från uppgjord eld i spis eller kakelugn, skada därigenom att från eldstad eller vid tobaksrökning glöd nedfaller och sveder matta eller klädespersedel, eller
skada, som upphettat föremål, det där icke är i brand, åstadkommer å annat föremål, utan att detta råkar i brand.

Däremot är försäkringsgivaren ansvarig för skada, som uppstår därigenom att hetta eller rök från ett föremål, som är i brand, genom svedning eller annorledes skadar annat föremål, utan att detta råkar i brand

80 §

Skada å föremål genom brand, som uppkommer till följd därav, att föremålet blivit för kokning, strykning, torkning, rökning eller dylikt utsatt för värme, vare försäkringsgivaren ej skyldig att ersätta.

81 §

Skada genom åskslag vare under brandförsäkring inbegripen, ändå att brand ej uppstått.

Har försäkringsgivaren iklätt sig ansvarighet för sådan genom explosion orsakad skada, som icke är en följd av brand, skall vad i denna lag sägs om brandförsäkring äga motsvarande tillämpning.

82 §

Såsom brandskada skall ock anses att föremål i samband med brand förkommer eller stjäles eller att det skadas vid skälig åtgärd till förekommande eller hämmande av brand eller till bärgning undan brand. Har vid sådan åtgärd föremål uppförats, vare lag samma, ändå att branden ej hotade något försäkringen inbegripet föremål.

83 §

Finnes gods, då skada inträffar, å annan plats än försäkringstagaren vid avtalets ingående uppgivit, vare försäkringsgivaren likväl ansvarig, med mindre det kan antagas, att han, om den plats varit uppgiven, skulle hava avhållit från försäkringens meddelande eller betingat sig högre premie eller tagit återförsäkring för belopp, som nu ej återförsäkrats.

Ändå att sådant fall ej är för handen, skall brandskada, som åkommer personlig lösegendom medan den tillfälligtvis finnes å annan plats inom riket än den i avtalet angivna, ersättas av försäkringsgivaren intill ett belopp motsvarande femtio procent av försäkringsbeloppet, dock högst tretusen kronor.

84 §

Är försäkringsavtal gällande för ett år, och varder det ej å någondera sidan uppsagt senast en vecka före försäkringstidens utgång, skall avtalet anses förlängt för ett år i sänder.

85 §

Har försäkringshavarens make föranlett försäkringsfallets inträffande, skall, där ej makarna på grund av söndring eller efter vunnen hemskillnad, leva åtskilda, vad i 18 och 19 §§ stadgas äga tillämpning såsom hade försäkringsfallet är framkallats av försäkringshavaren.

86 §

Timar brandskada å byggnad, som hör till fast egendom, vare den som i egendomen har in-teckning för fordran berättigad att, på sätt därom är särskilt stadgat, njuta betalning eller säkerhet, såframt utfallande ersättning överstiger en tiondel av försäkringsbeloppet för egendomens åbyggnad.